

प्रवृत्तिमनुययुरित् अवश्यमनुगह्येव यत्प्रवृत्तिमनुवर्तन्त्येति अन्ये देवा यस्य
 देवस्य महिमानं महत्त्वं च ओजसा बलेनानुययुः यश्च सविता पार्थिवानि रजां-
 सि विममे पृथिवीप्रभृतींस्त्रीन् लोकान्मिमीते लोका रजांस्युच्यन्ते इति यास्कः
 [निर्ह° ४.११.] स देवः महिम्ना स्वकीयेन महाभागेन एतशः एतज्जगत्त्रयं स्या-
 वरजङ्गमं प्राणभावेन शेते व्याप्नोतीत्येतशः महर्मेहतो भावो महिम्नं तेन । भावि
 ह्यन्दसस्त्वन्प्रत्ययः । यद्वा एतश इत्यश्वनामसु [निघ° १.१४.] पठितम् स देव ए-
 तशः अश्वत्थेण सर्वं जगद्वष्टभ्य स्थितः उषा वाऽअश्वस्य मेध्यस्य शिर इति श्रुतेः
 [१०.६.४.१.] सूरदश्च वसवो निरतष्टेति वक्ष्यमाणत्वाच्च [२१.१३.] ॥ ६ ॥

देव सवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय ।

दिव्यो गन्धर्वः केतपूः केतं नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचं नः स्वदतु ॥ ७ ॥

त्रिष्टुप् व्याख्यातापि [१.१.] कथ्यते । हे देव सवितः यज्ञं प्रसुव प्रकर्षेण प्रे-
 रय यज्ञपतिं यजमानं च भगाय सौभाग्याय प्रसुव । किं च दिव्यो दिवि भवः
 स्वर्गस्थः केतपूः केतं परचित्ते वर्तमानं ज्ञानं पुनाति शोधयतीति केतपूः ईदृशो
 गन्धर्वः गां वाचं धारयतीति गन्धर्वः सविता नोऽस्माकं केतं चित्तवर्ति ज्ञानं
 पुनातु ब्रह्मविवर्तनेन शोधयतु । वाचः वाण्याः पतिः सविता नोऽस्मदीयां वा-
 चं स्वदतु स्वादयतु अस्मदुक्ता वाक्तस्मै रोचतामित्यर्थः ॥ ७ ॥

a. इमं नो देव सवितर्यज्ञं प्रणय देवाव्यं सखिविदं सत्राजितं धनजितं
 स्वर्जितम् । b. ऋचा स्तोमं समर्धय गायत्रेण रथन्तं बृहद्गायत्रवर्त-
 नि स्वाहा ॥ ८ ॥

अवसानपर्यन्तं यज्ञः तस्य प्राजापत्या जगती ह्यन्दः । हे सवितर्देव नोऽस्मा-
 कमिमं यज्ञं प्रणय प्रापय । कीदृशं यज्ञं देवाव्यं देवा अव्यन्ते तर्प्यन्ते यस्मिन्नसौ
 देवावीः तम् अव प्रीणनादौ अस्मादौणादिक ईप्रत्ययः । तथा सखिविदं सखायं
 स्वनिष्पादकं यजमानं वेत्तीति तम् विद ज्ञाने सखीनृत्विजो विन्दते प्राप्नोतीति
 वा सखिवित्तम् विदू लाभे सखायो विद्यन्ते यस्मिन्निति वा विद सत्तायाम् । स-